

skal blive det, som bliver den endelige Udgang af Sagen i dette Ting.

Helge Kjeldskov: Jeg vil gerne have Lov til at sige, at Forhandlingerne i Dag maa være relativt tilfredsstillende for mig, idet de bestyrker mig i den Forventning og Formodning, jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet: at der, naar det kom til Stykket, vilde være Mulighed for i Rigsdagen at finde Flertal for den Anskuelse, jeg hævdede, og som gaar ud paa, at de tre Kunstarter bør bevares under Statens Beskyttelse og Ledelse. Jeg kan ikke andet end protestere mod den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Nørgaard), naar han sagde, at det kongelige Teater kun var for de velstillede. Det holder aldeles ikke Stik, heldigvis. Hvis det var Tilfældet, var det Rigsdagens Skyld, og det var da vor Pligt snarest at foretage en Ændring i dette Forhold. Det kongelige Teater støttes jo af og er under Statens Beskyttelse, og det vilde være højst uheldigt, om Forholdet var det, at der kun var Adgang for de velstillede til at nyde godt af den Kunst, som det kongelige Teater er i Stand til at yde, men det er, som sagt, heldigvis ikke saaledes. Enhver, som har Lejlighed til at komme nogenlunde jævnlig i det kongelige Teater og ikke indskrænker sig til at se paa det Publikum, som kommer i første og andet Parket, vil finde, at det er et ganske jævnt og borgerligt Publikum, der søger det kongelige Teater. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Martin Olsen) i, at det er en naturlig Opgave for Rigsdagen at opretholde dette Forhold. Jeg skulde tro, at der, hvis det lykkes at naa til Enighed om Dobbeltscenen, vil være Mulighed for at komme videre i Retning af at give de mindre bemidlede Lejlighed til at nyde godt af den sceniske Kunst. Naar vi paa den Maade faar Opera eller Ballet alle 7 Dage i Ugen, vil der blive større Mulighed for, at Musikken kan komme det brede Publikum til gode til nedsat Pris. Selv om vi faar Skuespil hver Aften i Ugen, vil Teatret formodentlig kunne fyldes. Paa den anden Side er jeg heller ikke bange for, at det vil blive for lille af den Grund. For Øjeblikket har vi nominelt Skuespil 4 Gange om Ugen, efter Programmet skulde i alt Fald de to Aftener være overladte til Operaen og den ene til Balletten. Jeg skulde meget ønske, at det maatte gaa, som Ordføreren for Socialdemokraterne omtalte, at det maa lykkes at sikre de ubemidlede Adgang til Teatret

til nedsat Pris i alt Fald en Gang om Ugen. Jeg forstod paa den ærede Ordførers Tale, at hans Sindelag overfor Kunsten er ganske overensstemmende med det, som prægede de Udtalelser, der faldt fra Ordføreren i Folketingsudvalget. Han anerkender Betydningen af, at Arbejderne og de mindre bemidlede faar Adgang til god Musik, anerkender den opdragende og kulturelle Betydning heraf. Man kan ikke sige, at det kun er København, der nyder godt af Teatret. Det er en Oplevelse for Provinsfolk at faa Lejlighed til at overvære det kongelige Teaters Forestillinger, det er de altid glade for. Vi maa ogsaa tage Hensyn til alle de unge Mennesker ude fra Landet, som opholder sig i Hovedstaden for deres Uddannelses Skyld, dem skylder vi visse Hensyn, man maa give dem Lejlighed til paa rimelige Vilkaar at overvære det kongelige Teaters Forestillinger.

Jeg forstaar ikke, at Ordføreren for Venstre saa skarpt og afgjort udtalte sig imod den Mulighed, at Venstre skulde være villigt til at bevilge de fornødne Midler til en Dobbeltscene. Hvad der er gaaet forud af Forhandlinger, viser, at Venstre i Folketinget i alt Fald er villigt til at gaa til et Beløb af 6 600 000 Kr., saa jeg synes ikke, at det er aldeles afgjort, at Sagen ikke lader sig gennemføre paa dette Grundlag: Dobbeltscenen.

Jeg skal indskrænke mig til disse Udtalelser, jeg tror ligesom den ærede sidste Taler, at der neppe er Sandsynlighed for, at man kan gennemføre Ændringsforslag Nr. 4. Det viste sig ogsaa, at man i Folketinget ikke troede, at der var Mulighed for at faa tilvejebragt saa betydelige kommunale Tilskud, som forudsattes for Løsningen af det, som Ændringsforslag Nr. 4 tilsigter. Hvad den sidste ærede Taler ønskede, det er en Ting for sig, der er jo i det Tilfælde langt fra Ønske til Virkelighed. Og jeg tror i Virkeligheden ikke paa, at der, saaledes som København og Frederiksberg Kommune er spændte for, vil være Mulighed for at forvente større Bidrag fra de Kommuner.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Der har i dette høje Ting vist sig den samme Uenighed og de samme forskellige Synspunkter, som var fremme i det andet høje Ting. Af de Ordførere, baade for Partierne og for egne Meninger, som har talt, forekommer det mig, at det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørgaard), den ærede Ordfører for Venstrepartiets Flertal, har taget jævnest og sundest paa